

OBUDZENIE (4) *sb n*

o oraz pierwsze e jasne, drugie e pochylone.

sg *N* obudzenie (1). ◇ *G* obudzenia (1). ◇ *A* obudzem(e) (2).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde brak.

1. Przerwanie snu, zbudzenie; excitatio nocturna *Cn* (2) :

W przeciwstawieniu: »sen ... obudzenie« (1): Rządzenie człowieka/ snu iako y obudzenia potrzebuie SienLek T[tt].

Wyrażenie: »obudzenie snu« (1): Obudzenie snu twardego/ w którym człowiek rzezą SienLek S[ss]3v.

Przen: Wskreszenie (1) :

Wyrażenie: »obudzenie umarłego« (1): Prawdziwe zmartwychwstanie przez obudzenie umarłego. [...] Abowiem iefli wierzymy iż Iezus umarłszy powstał: tak theż Bog ty którzy zafnęli w Iezuście przywiedzie łnim. GrzegŚm 10.

2. Pobudzenie, ożywienie [około czego] (1) : day Boże nálezym Duchownym/ á pierwszym Páterzom to około straconych Owiec obudzenie/ y pilne stárание. *SkarJedn* 381.

Synonim: 1. ocknienie.

Cf **OBUDZIĆ**